

Jeg tror, at man vil kunne komme adskillige Kommuner, som nu vanskeligt kan afholde de nødvendige Udgifter til Dyrtidsforanstaltninger, til Hjælp gennem den her omtalte Bestemmelse, og jeg skulde mene, at det vil være i alles Interesse, at det paagældende Beløb ikke er for ringe, og at der for de Kommuner, der ikke er i Stand til at yde noget nævneværdigt selv, fordi deres Indtægter er saa ringe, stadig er Haab om at faa en Ekstrahjælp af Staten til Iværksættelse af Dyrtidsforanstaltninger.

Om Lovforslagets enkelte Paragraffer skal jeg kun sige meget lidt. Jeg haaber, at det vil blive muligt under de kommende Udvalgsforhandlinger at faa mulige Uoverensstemmelser mellem Partierne om de enkelte Bestemmelser udjævne, saaledes at man kan naa til et gunstigt Resultat. Jeg billiger fuldt ud § 1, saaledes som den er formet i Lovforslaget, hvorved Kommunerne faar fri Raadighed over de 27 Kr. pr. Indbygger, saaledes at de kan anvende dem baade til almindelige Foranstaltninger og til Foranstaltninger, der kun kommer en begrænset Del af Befolkningen til gode, og i begge Tilfælde opnaa det samme Statstilskud, de $\frac{2}{3}$. Hvis dette vedtages, vil der jo derved være indført et nyt Princip i Loven, forskelligt fra de Principper, som man hidtil har krævet gennemført fra anden Side. De 9 Kr. af de 27 pr. Indbygger udredes forlods til Kommunerne til Anvendelse til Nedsættelse af Brændselsprisen. Saaledes som § 1 er formet, kunde man tro, at disse 9 Kr. ikke kan anvendes efter Bestemmelserne under a, men skal anvendes efter Bestemmelserne under b, idet der i Bestemmelserne under a ikke er nævnt noget om Brændsel, medens der i Bestemmelserne under b udtrykkelig fremhæves, at Brændsel er blandt de Varer, paa hvilke Prisen kan nedsættes; men efter de Bemærkninger, den højtærede Indenrigsminister gjorde ved Sagens Fremsettelse her i Salen, maa jeg formode, at Ministerens Hensigt har været, at disse 9 Kr. kan og ogsaa skal anvendes til Nedsættelse af Brændselsprisen i al Almindelighed. (Indenrigsministeren [Rode]: Ja, Brændsel er en af „de vigtigste Livsfornødenheder“). Jeg forstaar altsaa, at det har været Indenrigsministerens Mening, at saaledes skal § 1 forstaas.

Det ærede Medlem fra Sorø (Martin Hansen) gjorde en Bemærkning om, at det vist blev nødvendigt i Loven at indføre visse Bestemmelser om, paa hvilken Maade disse 9 Kr. skulde anvendes af

Kommunerne. Jeg skal ikke gøre nogen Bemærkning derimod, men udtale, at jeg vil afvente, hvilke Forslag der i saa Henseende bliver stillet, inden jeg vil kunne sige noget hverken for eller imod. Det ærede Medlem sagde, at Venstre nu ønskede en mere rationel Ordning og derfor vilde stille Forslag om, at man indførte et helt nyt Princip i Dyrtidsloven, og dette nye Princip skulde være, at Staten overtog alle Udgifter ved — ja, skal vi sige § 2? Det var jo i Virkeligheden Pointen i den Tale, det ærede Medlem holdt. Jeg skal, som sagt, ikke have noget som helst at indvende derimod. Om disse Udgifter afholdes i Henhold til en Paragraf paa Dyrtidsloven eller i Henhold til en Paragraf i en anden Lov, er mig ganske ligegyldigt, blot de afholdes og afholdes i et saadant Omfang, at man med Rette kan sige, at Staten har gjort sin Pligt, at der virkelig finder en tilstrækkelig stor Prisnedsættelse paa Livsfornødenheder Sted, og ikke blot paa en enkelt Vare, men paa de vigtigste Livsfornødenheder, ikke blot paa Brød og Smør, men ogsaa paa andre Varer. Jeg kan da fuldt ud give det min Tilslutning, thi det er netop et Krav, vi fra vor Side har stillet Gang paa Gang, saaledes som jeg allerede har fremhævet, men som vi ikke har vundet fornøden Tilslutning til og specielt ikke fra Venstre. Ved en enkelt Lejlighed har det konservative Folkeparti været mere villigt til at yde dette vort Krav Tilslutning. Det er imidlertid igen gaaet bort fra dette Standpunkt, af hvilken Grund ved jeg ikke, Partiets Stilling har ikke været rigtig klar. Det har i alt Fald ikke fastholdt sit Standpunkt gennem de vekslende Forhandlinger, der er førte, og Resultatet er som Regel blevet, at det konservative Folkepartis Repræsentant har sluttet sig til Venstres Synspunkt. Nu er det konservative Folkeparti jo blevet et noget større Parti, der kan faa Tid til at deltage i Udvalgsarbejdet, og det skulde da glæde mig, om dette kunde resultere i at vi fik Tilslutning ogsaa af det konservative Parti til det Synspunkt, som vi fra vor Side saa ofte, og jeg synes med stor Ret, har fremhævet: at det er Statens Pligt at træffe Foranstaltninger af almindelig Karakter og paa en saadan Maade, at de vigtigste Livsfornødenheder bliver tilgængelige til en overkommelig Pris for alle Beboere, og at de nødvendige Udgifter hertil udredes af dem, der har haft en særlig Fordel af Krigen, som har tjent store Beløb under Krigen, og som har en særlig Skatteevne, at de kommer til at be-